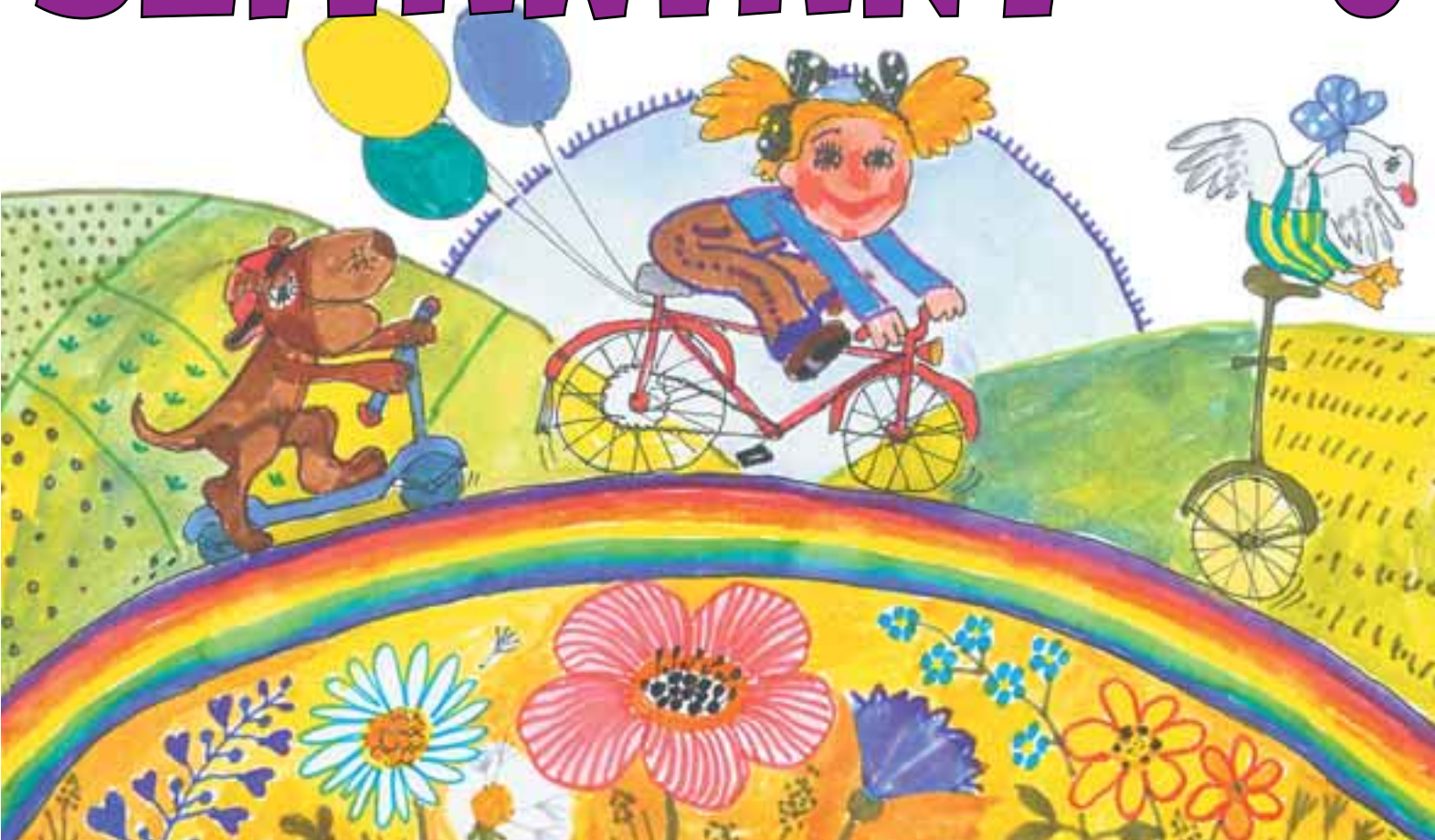

SZIVÁRVÁNY

2003.
JÚNIUS

6

Lóni előtt egy nagy bicikli állt. De nem rendesen, hanem fejre állítva. A nyeregre és a kormányra támaszkodva. Lóni föléje hajolt, nagy szakértelemmel nézegette. Pörgette a kerekeket, csak úgy csillogtak a napon. Szédületes gyorsasággal pörgette, aztán lefékezte.

GYURKOVICS TIBOR

ELMEGYÜNK A VILÁG VÉGÉRE

– Javítom.
Rikiki rábólintott.
– Látod ezt a gépet, Rikiki?
A legjobb gép a világon. Ha teljesen kész lesz, elviszlek vele.

Rikiki bólintott.
– Mindenhova el lehet menni vele – mondta Lóni. – A világ végére is elviszlek, Rikiki.
– Ott mi van?
– Hát... ott vége... az egésznek. Legörbül egy kicsit, mint egy tojás, onnan már csak a semmibe kell ugrani.

Lóni pörgette a kerekeket, villogtak.

– Add ide azt a kulcsot, Rikiki!

Odaadta. Lóni nagy volt, talán a legnagyobb a világon, akit Rikiki látott. Igazított valamit a keréken.

– Nem jössz át játszani? – kérdezte Rikiki.

– Hogy mennék? Javítanom kell a biciklit. Várj meg ott-hon, majd elmegyünk a világ végére. Azért csinálom.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

TÓTH ILONA

FECSCKE- BICIKLIM

A biciklim, mint egy fecske,
repít engem minden este
ég alá felhőt űzni,
csillagokkal kergetőzni.

Jókedvünkben hegyet járni,
erdőn, réten csatangolni,
száguldani, mint az álom:
elszállni egy kerékpáron!

És amikor rossz a kedvem,
elbóklászunk ketten csendben
arra, hol a szó is enyhül,
s léptünk nyomán fű se rezdül.

Ti is szoktatok áció-kációt játszani?
Épp egy héttel az évzáró előtt kell kez-
deni, és minden nap csak egy betűt
szabad hozzáadni.

Ó
IÓ
CIÓ
ÁCIÓ
KÁCIÓ

LÉVAY ERZSÉBET

ÖRÖMNAP

Nézd, mennyi fiú, mennyi lány,
s hogy boldogok, az nem csoda:
ma elhallgat a csengőszó,
és szeptemberig zárva tartja
kapuját az iskola!

KRIZSÁN GYÖRGY rajza

TOLNA ÉVA

A KÖGYEREK

A kőember észrevétlenül élt a kavicsok között. Azaz, nem egészen észrevétlenül, mert valahányszor arra jártam, mindig előtűnt egy pillanatra, de amint a közelébe kerültem, azonnal nyoma veszett.

Találkoznom kell vele! – erősködtem magamban, amint eső után ismét keresésére indultam. Nem kellett sokat

gyalogolnom, mert a hegyi patak magával sodorta, és szinte a lábam elé vetette.

– Örvendek a szerencsének! – emeltem ki a vízből, és arcát gondosan megtöröltem egy falevéllal. – Szeretnék veled barátkozni – mondtam csendesen, mert nem akartam megijeszteni.

– Barátkozni akarsz velem? – szólalt meg koppanós kőhangon, és végigfeküdt a tenyeremen.

– Milyen kicsi lettél? Hiszen te nem is vagy egészen ember! Szólíthatlak kőgyermeknek?

– Szólíts, ha kedved tartja, gyermekként sokkal jobban érzem magam. Ide

gurulok, oda gurulok, bejárhatom az egész vidéket. Az igazi kőember mindig csak egy helyben áll. Tudod, miről álmodozik? A Nagy Viharról, az még nála is erősebb. Amikor megérkezik, körbejárja, megvizsgálja, letör belőle

A rajzokat készítették: Pál Tünde és Szőke Emőke, Felsőboldogfalva; Marin Norbert, Élesd; Szabó Nóra, Kaplony; Tóth Renáta, Nagyvárad

egy-egy darabot, mint ti a kenyérből, és útnak indítja szerencsét próbálni.

– És ezekből a letört darabokból lesznek a kőgyerekek...

– Kitaláltad. Én is így kerültem ide, és nagyon jól érzem magam a pajtásaim között.

Hallod, hogy kacag a patak?
Fogócskáznak benne a halak.

Amott az a kismadár,
Látod, kőről kőre száll,
Elmeséli, mit látott,
Míg járta a világot.
Barátom, a tarka lepke
Pihenni tér a fejemre.
Ha a méhek erre járnak,

Virággal koronáznak...

Így áradozott a kőember,
aki immár kőgyerekké változott.
Milyen jó neki! Csak fogja magát, lejön a Nagy Havasról, és ezután mindig gyermek marad.

Boldog gyermeknapot kíván a Szivárvány!

Meséld el, mi szerez örömet a
gyerekeknek június elsején.

WEÖRES SÁNDOR

DÉLI FELHŐK

Domb tövén, hol nyúl szalad,
s lyukat ás a róka:
nyári fényben, napsütésben
felhőt les Katóka.

Zöld fűszál az ajka közt,
tenyerén az álla...
A vándorló felhő-népet
álmosan csodálja:

Elöl úszik Mog király,
kétágú az orra,
feje fölött koronája
mint a habos torta.

Fut mögötte a bolond
szélesen nevetve –
nagy púpjából szürke kígyó
nyúlik az egekbe.

Törött kordén utazik
egy kopasztott kánya,
s haját tépve Bogyóvére,
a király leánya.

És utánuk cifra ház
gördül sok keréken,
benn a cirkusz hercegnője
öltözködik éppen.

Száz ruháját, ékszerét
odaadná szépen,
csak egy hétig futkoshatna
lenn a nyári réten.

LÁSZLÓ NOÉMI

ÉGTŐL

ÉGIG

Hegy orma,
Cifra palota
Utazik fönt
Ide, oda.

Sas, sólyom,
Fecske, cinege
Cikázik fönt
Oda, ide.

Szürke habokban
Ringatózva
A nap vakító
Labdarózsa,

Alatta kéklő
Földeken
Az égig érő
Fű terem.

**Kösd össze a pontokat, s megtudod, minek képzeled a felhőket Sári néni.
Nézz a barátoddal együtt fel az égre. Meséljétek el egymásnak, milyen alakokat láttok a fodros felhőkben.**

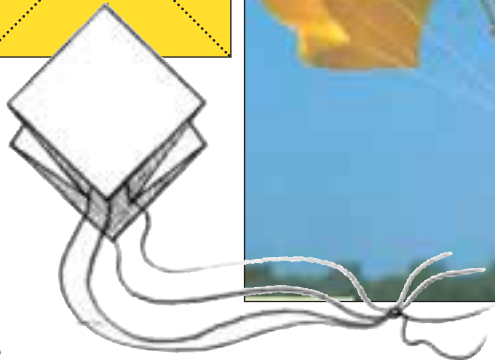
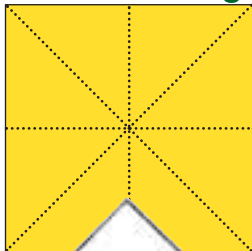
MIT JÁTSSZUNK NYÁRON?

SZÉP IDŐBEN

RÖPTESSÜNK EJTŐERNYŐT

Egy gyufásdoboz fiókjába ragassz gyurmát súlynak. Födelére ragassz vagy fess arcot.

30 x 30 centiméteres selyempapír négy sarkára ragassz celluxszal cérnaszálat. Hajtsd össze az ábra szerint, kösd össze a cérnaszálat, s a végüket ragaszd jó erősen a fiók aljára. Told be a fiókot, és összehajtott ernyővel dobd fel a magasba.

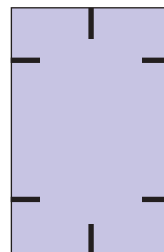

CSÚF IDŐBEN

ÉPÍTSÜNK VÁRAT régi képeslapokból.

Minél több képeslapod van, annál magasabb tornyot, annál több házikót esetleg járművet készíthetsz.

1 cm mélyen vagdosd be a rajz szerint, majd illeszd őket egymásba.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC versei

NYÁRI VARÁZSLAT

Virág borzong, ring:
Vidám a réten...
Nézd, hova röppen
Rozika a fényben!
Szeméből egek kék
Dala illatozik...
Elszáll – rá sem
Hederint a
Világra! Szél viszi, vissza
Se hozza Rozit.

Zene: VERMESY PÉTER

FELHŐ

Ra-gyo-gó ré-ten éb-red-tem, fris-sen su-ho-gó fé-nyek-ben.

Fel-hő, ho-va szállsz fe-let-tem? „Messzi-re. E- le-get le-beg-tem.”

TOSA SZILÁGYI KATALIN rajza

**A vidám vershez és
dallamhoz színes rajz
illik. Rajta, fessd ki!**

AZ EGÉR MEG A MACSKA

Spanyol mese. ASZTALOS LAJOS fordítása

Történt egyszer, hogy egy elővigyázatlan egér addig billegett egy százakós hordó peremén, míg bele nem pottyant a borba. Nem tudott úszni, csak kapálózott kétségbeesetten, s nyelte a szőlőlét. Már-már minden ereje elfogyott, mikor a hordó szélén megpillantott egy macskát. Mit volt mit tenni, odakiáltott ősi ellenségének:

– Az isten szerelmére, húzz ki, különben belefúlok. Azt se bánom, ha fölfalsz!

A mindig egérre éhes macska persze kimentette. Ám ekkor a furfangos kis egér így vacogott:

– Jaj, hadd szikkadjak

egy kicsit. Aztán bekapatsz.

Engedékeny volt a macska, mint aki biztos a dolgában. Az egérke megszárítkozott, de közben résen volt, s egy óvatlan pillanatban uzsogi, elszelelt. A macska már csak az egérlyukban eltűnő farkincáját látta. Ej, de megmérgeződött! Így kiáltott utána:

– No megállj, te mihaszna! Hát ez a te szavad?

– Valóban azt mondtam, hogy fölfalhatsz, de akkor a bor beszélt belőlem – cincogott-kuncogott az egérlyuk védelmében az egérke.

DANYIL HARMSZ

NÉGY TENGERÉSZ

Hajó úszik a folyón,
négy legény ül a hajón,
négy igen merész vitéz,
négy daliás tengerész.

Mind a négynek
szép bundája,
bajuszkája, farkincája.
Kibontva a vitorla.
Hej, csak macska ne volna!

**Az alsó rajzocskák közül
melyik része a fenti kép-
nek?**

FORRÓ ÁGNES rajza

LELKES MIKLÓS

A CSERESZNYE- KUKAC

– Jaj, apu-ká-ám! Egy kukacot találtam a gyümölcslevesben! – panaszkodott Pannika.

Édesapja tréfásan vigasztalta:

– Csak egyet?! No, nem szép látvány, de nem lesz tőle semmi bajod. Cseresznyében, borsószemben előfordul olykor egy-egy kukac.

Fent a cseresznyefán a feketerigó örömmel újságolta a sárgarigónak:

– Képzeld csak, Színesfütytös né asszony, milyen szerencse: kukacos cseresznyeszemet találtam. Csipegettem az érett szemet, és egyszer csak ott volt a husika is: a kukac!

A sárgarigó odaröppent, hátha ő is talál kukacos cseresznyét.

Kétféle vélemény! Biztosan harmadik is lett volna, ha megkérdezzük a kukacot. Ám őt nem kérdezte senki, csak egyik esetben véletlenül megfőzték, másik esetben pedig szándékosan, nagy élvezettel lenyelték.

Pfuj, ez a szem nyüves.

Ez a házikó foglalt. Keresek másikat.

Hű, de finom ebéd: gyümölcs és husika!

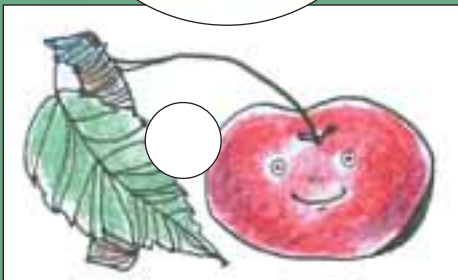
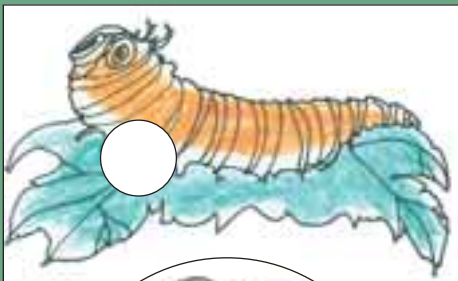
Csípne meg a rigó! Ne bántsd a termésem!

Nem vagy valami szép, de én már most a pillangót látom benned.

Ha megrágsz, lepottyanok, és belőlem is olyan nagy fa nő, mint az anyukám.

Ne csak a saját szemeddel nézd a világot, képzelj magad a más helyébe.

Rajzold a képek mellé azt a jelet, amit szerinted gondol a kukacos cseresznyéről a kislány, a rigó, a fa, a festő, a kukac és a cseresznye. Kinek szeretnél a helyében lenni?

Milyen furcsa: ha felülről nézem, alig ismerek rá. Válaszd ki, a kis rajzok közül melyik Dalma szobájának felülnézete.

Attól függ, honnan nézzük. Kösd össze, ami ugyanazt ábrázolja
szemből, hátból, fentről, lentől.

Na, ugye nemsokára itt van a nagy szünidő, a játék és kirándulások, de a szorgos segítőgetés évszaka is, a nyár. Ugye, barátaim, nemcsak jókat játszotok, és az erdőket-hegyeket járjátok, hanem segítőgettek (kivált a falun élők) jó szüleiteknek is! Igaz?

A tanév vége fele is sok levelet kaptam tőletek. Egyvalami miatt néha elszomorodtam: sokan közületek egyáltalán nem olvassák a postámat. Ezt onnan tudom, hogy igen-igen sokan kérnek, hogy rajzaikat kö-

zöljem, mert „szerepnék viszontlátni a Szivárványban”. Nos, annyiszor megírtam már itt, hogy én csak levelezem veletek az én kedves öreg barátom, Fodor Sándor bácsi segítségével. Tőle se függ, hogy ki-nek a rajza kerül bele a lapba, mert mi csak levelezünk! A Szerkesztő Nénik állítja össze a lapot, tőlük függ, ki-nek mikor közlik egy-egy rajzát, versikéjét.

Annyit azonban tudok, hogy minden hónapban sok száz levél érkezik és majd mindenikben szebbnél szebb rajzok is. Ezért, hogy

Szász Hajnalka
Tímea, Brassó

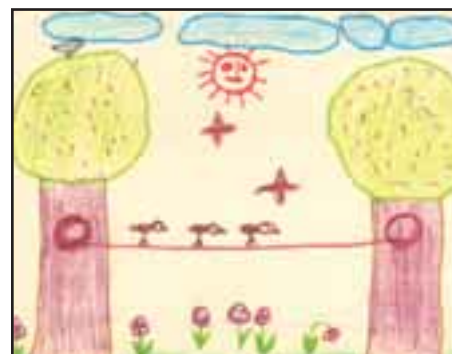
igazságtalanok ne legyenek – elsősorban a legszorgalmasabb rajzolóink munkáiból válogatnak ki egy-egy szép rajzot közlésre. Azt hiszem, ez így rendjén is van. Mi ketten csak levelet írunk

nektek, és én diktálom ennek, a Csipike Postájának a szövegét is Sándor Bácsinak, az én öreg Barátomnak.

Most két hónapig – július-

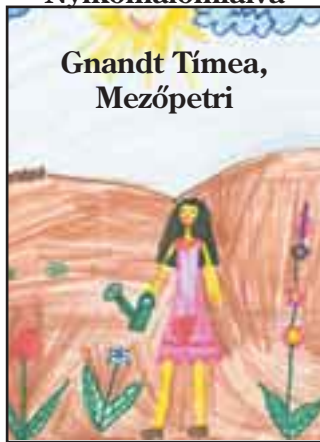
Simon Ákos, Kolozsvár

Kovács István, Sülelmed

**László Szidónia,
Nyikómalomfalva**

**Gnandt Tímea,
Mezőpetri**

ban és augusztusban – nem hallotok rólam-rólunk. Én kint az Erdőben kedves Feleségemmel, Típetupával rendezem a téli-revalót. Gyümölcsöt aszalok-teszek el, egyéb falnivalót gyűjtök. Jó Feleségem, Típetupa egy percig se hagy nyugodni, mivelhogy ő nagyon szorgalmas, még nálam is szorgalmasabb.

Most pedig valamit még mondanék – a legszebb küldeményről,

amit kaptam. Ez egy húsvéti üdvözlét, a székyudvarhelyi Kipi-kopi Napközi „levél-csoport”-jától jött, rajta két gyönyörű nyuszi barkákból fölragasztva és egy piros tojás is, tojáshéjból kirakva. Gyönyörű. Várom a további híradást rólatok, kedves Kipi-kopisok.

Melyhez hasonló jókat,

CSIIPIKE

Imre Imola, Maroskeresztúr

**Dézszi Szintia,
Sztármárnémeti**

**Címlap:
SZABÓ ZELMIRA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIV. évfolyam. 266. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.

A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
Ára 10000 lej

Ez a rajz boldog rajz,
Mert mindenki mosolyog,
Ha ez így lesz mindig,
Boldog lesz az egész világ.

Szép Beáta, Csíkszentkirály

A gyerekek vidámak,
a parton játszanak.
A kislányok napoznak,
a fiúk labdáznak.
Versenyeznek nagyokat,
jól érzik magukat.
Nagyon várják a döntőt,
köszöntik az elsőt.

Deák Bernadette,
Szilágysomlyó

Hajdó
Nóra,
Székely-
udvarhely

Bajkó Tamás,
Bánffyhunyad

Virágok, illatozzatok,
Pillangók, szálldossatok,
Gyerekek, örüljetek,
Június elsejét
velünk töltsétek,
Együtt ünnepeljük meg.

Szász Ildikó és Zita,
Vámosgálfalva

Demény Szabolcs, Szováta

Bajusz Adrienn,
Nagyvárad

Ég a gyertyám, lobogjon,
Óvó nénim ragyogjon,
Kinek mindent köszönök,
Szépet, jót és örömet.
Ég a gyertyám, lobogjon,
Óvó néni viruljon.

Mircse Attila, Hilib

KEDVES CSIPIKE!

Igen boldog lennék, ha én is veletek laknék. De velünk lenne az egész falu, a sok barát, anyu, apu, a testvéreim és mindenki.

De tudom, hogy nem lehet így, mert mi nem férünk el egy odúban.

Nagyon jó veled beszélgetni, de most nem tudok tovább írni, mert még a testvéremnek is kell írjak Kolozsvár-ra.

Szeretettel,

Haszmann Ágota, Csernáton

**Veres Rita,
Málnásfürdő**

**Nagy Imola Dóra,
Marosvásárhely**

Farkas Szabolcs, Marosvásárhely

KEDVES CSIPIKE!

Mivel közeledik a gyermeknap, szeretnénk téged megajándékozni egy bohóccal, hogy amikor rossz napod van vagy szomorú vagy, és ránézel a bohócunkra, a vidámság és boldogság jusson eszedbe.

Szeretettel,

**siménfalvi másodikos
barátaid**

Egyszer volt, hol nem volt, élt a világon egy lepke. Szorgalmas és gyönyörű volt. A többi ezért nem szerette. A legkisebb volt egyedül a barátja. Ő is szorgalmas volt. Nem tudták, hogy miért nem szeretik őket, de ketten jó barátok voltak. Azt mondja az egyik: „Mi ketten úgyis jó barátok vagyunk.” „Igen.”

**Árus Tünde,
Gyergyószentmiklós**

Tóth Lilla, Szilágysomlyó

CSUKA VAGYOK, VIZEK RÉME

Parafa dugóból és kartonból készítsen minden játékos halacskát magának. Kössetek 80 cm-es madzagot a derekukra. Tegyétek őket az asztal közepére, s tartásotok a zsineg végét. A csuka margarinossal köröz a kis halak fölött, és mondogatja: *Csuka vagyok, vizek réme,*

téged eszlek meg ebédre! Az utolsó szónál lecsap. Aki nem rántotta el idejében a halacskáját, kiesik a játékból. A legügyesebb, az utolsó kis hal lesz az új csuka.

HAJRÁ, HALACSKÁK!

Vágjátok ki a halacskákat, és tegyétek a rajtvonalra egymás mellé az asztalra. Egy-egy hosszában összehajtott újsággal csapkodjátok mögötte az asztalt, hogy a szélről előre „ússzanak”. Az győz, akinek a hala elsőként ér az asztal túlsó felén rá váró lapos tányérba. A halat megérinteni vagy fújni nem szabad!

